

Geloof u nog in sprookjes?

Op verzoek van Anneke zou ik wat toelichting geven over de vaccinatiesituatie in Frankrijk, waar ik woon, dit om te laten zien dat niet alleen Nederland hiermee bezig is.

Graag zou ik jullie eerst echter even willen meenemen naar de sprookjeswereld, iets wat later in mijn verhaal duidelijk zal worden (dit met dank aan Hans Siepel en zijn onlangs verschenen boek "Doornrosje en de Apocalyps"). Wie is er niet opgegroeid met het prachtige verhaal van de "Schone Slaapster"?...

Hoe ging dit sprookje ook alweer?

Lang geleden leefden er, ergens op een onbekende plek, een koning en een koningin, die een diepe wens hadden. Ze wilden dolgraag een kind. Het zag er lange tijd naar uit dat het er niet van zou komen. Maar daar was ineens een kikvors die de geboorte bij het koningspaar aankondigde van een dochter. Toen het kindje dan eindelijk geboren was, waren vader en moeder zo blij, dat ze een groot feest organiseerden. Familie en vrienden werden uitgenodigd. Maar ook de twaalf feeën die goede dingen konden wensen voor hun dochttertje. Eigenlijk waren er dertien feeën in het land van de koning en koningin, maar omdat ze maar twaalf gouden borden hadden, werd de dertiende fee niet uitgenodigd en moest deze thuis blijven.

Het werd een prachtig feest en een heerlijk feestmaal. De aanwezige twaalf feeën wensten alles wat er maar te wensen viel voor het koningskind. Om de beurt zegenden ze het kind. Net toen de laatste fee gesproken had, verscheen onverwachts de dertiende fee op het koninklijk toneel. Ze was boos dat ze niet uitgenodigd was en kwam zich wreken. Ze voorspelde dat het meisje zich op haar vijftiende verjaardag aan een spinnewiel zou verwonden en zou sterven. Nadat ze haar vloek had uitgesproken verdween de boze fee. Alle gasten waren erg geschrokken. Een van de twaalf andere feeën kon de vloek weliswaar niet opheffen, maar wel veranderen. Het meisje zou niet doodgaan, maar honderd jaar slapen.

De koning nam geen halve maatregelen na de gebeurtenissen en liet alle spinnewielen in zijn hele rijk verbranden. Dan kon er ook niets meer gebeuren.

Doornrosje groeide op tot een mooi meisje en de dag kwam van haar vijftiende verjaardag. Net op die dag dwaalde ze door het kasteel en kwam bij een oude toren terecht. Ze klom de trappen op en opende de deur van een vergeten zolder. Daar zat een oude vrouw vlas te spinnen op een spinnewiel. Doornrosje had geen idee wat dat voor ding was. Nieuwsgierig liep ze erop af en raakte het aan. Meteen viel ze in een diepe slaap. De slaap trok door het hele kasteel. Alles en iedereen viel stil. De natuurlijke tijd hield op te bestaan.

Rond het kasteel groeide een enorme doornhaag, die zo groot en zo hoog werd dat het kasteel niet meer te zien was. Iedereen in het land kende het verhaal van de mooie, maar slapende Doornrosje. Menigeen probeerde zich een weg te banen door de doornhaag om het kasteel

binnen te komen. Maar tevergeefs. De doornhaag greep hen vast en niemand kon daar meer uit loskomen.

Op een dag arriveerde een prins bij het omhaagde kasteel. Juist op deze dag waren er honderd jaar verstreken. De haag bloeide met prachtige bloemen en voor het eerst in honderd jaar opende de haag zich toen de prins er aankwam. Zo kon hij naar het kasteel doorlopen. De prins liep door het kasteel waar alles nog stilstond en waar een diepe slaap heerste. Op de vergeten zolder vond hij de slapende Doornroosje. Door een kus wekte hij de prinses, de "schone slaapster". Toen zij haar ogen opende kon ze niet geloven wat ze zag. Wat een prachtige prins was het. Zoiets moois had ze nog nooit gezien. Ze voelde dat ze voor elkaar bestemd waren. Dat ze bij elkaar hoorden. Samen liepen ze naar beneden waar iedereen uit de diepe slaap ontwaakt was. Natuurlijk trouwden de prins en Doornroosje. Hun bruiloft werd een feest van de opstanding. Iedereen in het rijk vierde mee. En (zoals alle sprookjes eindigen): ze leefden nog lang en gelukkig.

Stel nu dat een sprookjesschrijver (Grimm in dit geval) weet had van de verborgen wijsheden en hij zichzelf de opdracht gaf om deze te verwerken in het sprookje van Doornroosje. Richtingsborden zouden het moeten zijn die de lezer verwijzen naar het "ware land" van de verscholen waarheid.

Zou het zo kunnen zijn dat de langdurige slaap van Doornroosje geen gewone slaap is, maar een tijdperk beschrijft waarin de prinses "onwetend" is? De "slapende" moet "wakker" en "bewust" worden.

Zo houden Doornroosje en de oude wijzen ons voor dat het leven op aarde bedoeld is om te ontwaken. Wakker te worden!

De doornhaag om het kasteel waar Doornroosje in slaap is gevallen, ontnemt het zicht en symboliseert de gevangenis van de geest.

De vele mannen en vrouwen die een doorgang proberen te forceren door de doornhaag rond het kasteel, slagen hier niet in. Het is de strijd om de doornhaag te snoeien en wakker te worden.

Kijk ook maar eens naar de dertiende fee die een vloek over haar uitsprak. Was zij wel zo slecht, of heeft zij door haar vloek juist gezorgd voor het grootste geluk?

Wat heeft dit nu eigenlijk met vaccinaties te maken, vraagt u zich natuurlijk af. Heel veel!

Er wordt regelmatig gewaarschuwd voor de komende griep пандemie en dit zijn beslist geen indianenverhalen! Dus vragen we jullie dringend om wakker te worden (net als Doornroosje), de ogen te openen, "nieuws-gierig" te zijn en te blijven.

En dan kom ik weer terug bij het begin, hoe staat het ervoor in andere landen in Europa? Voorlopig kunnen we Amerika even links laten liggen; dit is toch een land waar de overheid een harde lijn volgt, wetten worden veranderd om zoveel mogelijk mensen "aan te moedigen" om zich vooral te laten vaccineren. In Europa zijn we wat nuchterder en dit zien we ook in Frankrijk. Men maakt zich hier nog niet zo druk over het wel of niet vaccineren, "we zien wel als het zover is". Toch ligt er al een uitgebreid draaiboek klaar bij de overheid en openbare instellingen, maatregelen over eventueel sluiten van scholen (en dan de lessen laten doorgaan op radio en tv), het verplicht dragen van maskers door gebruikers van het openbaar vervoer, ziekenhuizen

die zich klaarmaken en paraat staan... Eigenlijk verschilt dit niet veel van de situatie in Nederland.

Graag wil ik hier eindigen met een welzeggende uitspraak van Karl Marx:

***“Het komt er niet op aan de wereld te begrijpen,
Het komt er op aan haar te veranderen”***

Ellen